

Náhrada nákladů spojených s bankovní zárukou poskytnutou namísto úhrady pokuty uložené Evropskou komisí

Strana 1

Hospodářská soutěž: závazky Coca-Coly se staly právně závaznými

Strana 1

Volný pohyb zboží: Omezení dovozu léčiv pro osobní potřebu

Strana 2

Rozsah požadavků k prokázání porušení komunitárního práva členským státem EU

Strana 3

Zásada rovného zacházení s muži a ženami, pravidla jejich rovného odměňování

Strana 3

Koncese na provozování služeb veřejného plynovodu - výklad článků 43 a 49 Smlouvy ES

Strana 4

Směrnice o nekalých obchodních praktikách

Strana 5

NÁHRADA NÁKLADŮ SPOJENÝCH S BANKOVNÍ ZÁRUKOU POSKYTNUTOU NAMÍSTO ÚHRADY POKUTY ULOŽENÉ EVROPSKOU KOMISÍ

Rozsudek Soudu prvního stupně ve sporu T-28/03 – Holcim (Deutschland) AG v. Evropská komise ze dne 21. dubna 2005

Rozhodnutím 94/815/ES ze dne 30. listopadu 1994 uložila Komise společností *Alsen Breitenburg Zement- und Kalkwerke GmbH* a *Nordciment AG* (tyto společnosti se v roce 1997 sloučily do společnosti *Alsen AG*, nyní *Holcim (Deutschland) AG*) (dále jen „*Žalobkyně*“ v jednotném i množném čísle) za porušení článku 85 Smlouvy ES pokutu v celkové výši 3,841 milionů EUR. Proti tomuto rozhodnutí Komise podaly *Žalobkyně* žalobu na neplatnost k Soudu prvního stupně (dále jen „*SPS*“). Vzhledem k tomu, že podání žaloby na neplatnost nemá vůči pokutě uložené v řízení před Komisí odkladný účinek, musely být bez ohledu na řízení před SPS uloženy pokuty ve stanovené lhůtě zaplacení. Obě *Žalobkyně* se rozhodly využít možnosti nabídnuté Komisi – zřídit bankovní záruku, čímž se vyhnuly povinnosti zaplatit okamžitě uložené pokuty. Za zřízení dotčených bankovních záruk *Žalobkyně* v úhrnu zaplatily cca 139 tisíc EUR. Rozsudkem ze dne 15. března 2000 (*Cimentaries CBR a další v. Komise*, nazývaným „*Cement*“) zrušil SPS původní rozhodnutí Komise v části týkající se *Žalobkyň* a uložil Komisi náhradu nákladů řízení. Na základě citovaného rozsudku SPS se *Žalobkyně* u Komise opakovaně domáhaly zaplacení nákladů právního zastoupení a též nákladů souvisejících se zřízením příslušných bankovních záruk. Jelikož Komise odmítla uvedené náklady podle požadavků *Žalobkyň* uhradit, podaly *Žalobkyně*, nyní již pod společným názvem *Holcim (Deutschland) AG*, žalobu k SPS na náhradu škody směřující k získání náhrady nákladů na bankovní záruku vzniklých *Žalobkyni* v důsledku pokuty uložené rozhodnutím Komise, které bylo následně SPS zrušeno.

SPS odmítl jako nepřipustnou žalobu v rozsahu, v němž byla založena na článku 233 Smlouvy ES, jelikož z taxativního výčtu procesních prostředků upraveného Smlouvou ES s přihlédnutím k příslušné judikatuře nelze článek 233 Smlouvy ES považovat za specifický právní prostředek ochrany. Stejně tak SPS odmítl jako nepřipustný podpůrný návrh směřující k tomu, aby žaloba byla v rozsahu, v němž je založena na článku 233 Smlouvy ES, vykládána jako žaloba na neplatnost nebo žaloba pro nečinnost, jelikož jediným předmětem žaloby bylo dosažení

náhrady škody. Jako nepřipustný odmítl SPS dále návrh *Žalobkyně* na náhradu škody, která *Žalobkyni* vznikla v důsledku zřízení bankovní záruky před 31. ledna 1998, jelikož nárok na náhradu škody vzniklé déle než 5 let před datem podání žaloby byl již promlčen.

Ve věci samé SPS judikoval, že v případě zřízení bankovní záruky, namísto zaplacení pokuty, nemusí Komise vrátit pokutu zaplacenou bez právního důvodu, protože platí předpoklad, že tato pokuta nebyla zaplacená. *Žalobkyně* tudíž neutrpěla v důsledku vykonatelného rozhodnutí Komise žádnou ztrátu, pokud jde o hodnotu pokuty. Jediná peněžitá škoda tak mohla vyplývat z vlastního rozhodnutí *Žalobkyně* zřídit bankovní záruku. SPS tudíž dospěl k závěru, že na rozdíl od vrácení pokuty uhrazené na základě zrušeného rozhodnutí Komise, kterou je třeba vrátit včetně přirostlého úroku, nemusí Komise nahrazovat náklady související se zřízením bankovní záruky, protože tato forma „úhrady“ pokuty nevedla k bezdůvodnému obohacení Společenství. Náklady na zřízení uvedené bankovní záruky totiž nebyly zaplacené Komisi, ale třetí osobě. Povinnost vrátit náklady související se zřízením bankovní záruky by ve svém důsledku tudíž vedla k bezdůvodnému penalizování Komise, která by byla nucena vracet finanční částky, kterými nikdy nedisponovala.

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ: ZÁVAZKY COCA-COLY SE STALY PRÁVNĚ ZÁVAZNÝMI

Rozhodnutí Evropské komise ve věci COMP/39.116/B-2 – Coca-Cola, vydané na základě čl. 9(1) Nařízení Rady 1/2003

Dne 22. června 2005 schválila Komise svým rozhodnutím přijatým podle ustanovení článku 9(1) Nařízení Rady č. 1/2003 závazky, které společnosti *The Coca-Cola Company*, *Bottling Holding (Luxemboug)*, *Coca-Cola Erfrischungsgetränke AG* a *Coca-Cola Hellenic Bottling Company* (dále jen „*Coca-Cola*“) nabídly dne 19. října 2004 Komisi s cílem ukončit pětiletou zkušební lhůtu, kterou Komise citovaným společností uložila v dřívějším řízení ve věci zneužití dominantního postavení. *Coca-Cola* se prostřednictvím navržených závazků snažila ujistit Komisi, že v oblasti sycených nealkoholických nápojů bude do budoucna zachována účinná hospodářská soutěž. Na základě uvedeného rozhodnutí Komise se závazky staly pro *Coca-Colu* právně závazné a zůstanou v účinnosti do 31. prosince 2010. Každoročně pak bude publikován přehled států, v nichž je postavení *Coca-Coly* natolik silné, že je třeba, aby se přijaté závazky

Prague Main Office

Na Jungmannova 24, 110 00 Prague, Czech Republic
tel.: +420 / 224 103 316, facsimile: +420 / 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz

Karlovy Vary Office

Na Vyhliedce 53, 360 21 Karlovy Vary, Czech Republic
tel.: +420 / 353 225 996, facsimile: +420 / 353 227 781
e-mail: ksbkv@ksb.cz

Brussels Office

36, avenue d'Auderghem, 1040 Brussels, Belgium
telephone: +32 / 223 032 15, facsimile: +32 / 223 033 47
e-mail: brussels@ksb.cz

aplikovaly. V případě, že by Coca-Cola přijaté závazky v uvedené lhůtě porušila, může jí Komise uložit pokutu až do výše 10 % jejího celkového celosvětového obrátu.

Část navržených závazků, jejichž plnění Komise Coca-Cole uložila, se týkala obou hlavních kanálů, které jsou využívány k distribuci sycených nealkoholických nápojů, tzv. take-home a on-premise, samostatné skupiny závazků pak směřovaly vůči každému z těchto distribučních kanálů zvlášť. Další závazky pak byly věnovány oblasti sponzoringu, účasti ve výběrových řízeních a poskytování technického vybavení pro provozovny.

Z nejdůležitějších závazků lze zmínit zákaz využívání ujednání o exkluzivitě tak, aby všichni potenciální zákazníci měli za všech okolností možnost nakupovat sycené nealkoholické nápoje od dodavatelů, které si sami zvolí. S tím souvisí i závazky zakazující poskytování jakýchkoli plateb či jiných protiplnění za závazek neprodávat či omezovat prodej konkurenčních sycených nealkoholických nápojů, případně za závazek neumísťovat do své provozovny konkurenční nápojové automaty (vending machines) nebo nápojové fontány (fountain dispensers). Do budoucna je Coca-Cole dále zakázáno používat v distribučních smlouvách tzv. růstové či cílové slevy (growth or target rebates), jejichž čerpání je závislé na neustálém navyšování odběrů. Další závazky se týkaly zákazu využívání nejoblíbenějších značek ke zvýšení prodeje ostatních méně žádaných produktů, a to jak přímo formou vázaných odběrů, tak i nepřímo ve formě nejruznějších slev. Další závazek upravuje oblast využívání prostoru v chladících zařízeních, která Coca-Cola svým odběratelům nabízí. V případech, kdy je zřejmé, že dotyčný zákazník nemůže ve své provozovně umístit další podobné chladící zařízení, musí mít možnost využívat alespoň jednu pětinu prostoru v chladícím zařízení, které je mu ze strany Coca-Coly pronajato či bezplatně zapůjčeno, pro výrobky podle svého vlastního uvážení, resp. může podle svého uvážení využívat celý prostor v případě, že si chladící zařízení od Coca-Coly zakoupil.

Citované rozhodnutí Komise se stalo teprve druhým případem tzv. narovnání (settlement) mezi Komisí a soutěžiteli, jejich soutěžní chování bylo shledáno jako odporující pravidlům hospodářské soutěže. Přestože narovnání umožňuje komunitární legislativa v oblasti práva hospodářské soutěže (Nařízení Rady č. 1/2003) již od května 2004, jedná se o vůbec první případ narovnání s celokomunitární aplikací, neboť první případ narovnání se týkal oblasti nákupu vysílacích

práv k utkáním německé fotbalové ligy (COMP/C.2/37.214).

VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ: OMEZENÍ DOVOZU LÉČIV PRO OSOBNÍ POTŘEBU

Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-212/03 – Evropská komise v. Francie, ze dne 26. května 2005

Komise podnikla kroky proti Francii z důvodu, že některé francouzské právní předpisy upravující dovoz léčiv byly v rozporu s článkem 28 Smlouvy ES, který zajišťuje volný pohyb zboží. Podle příslušných národních právních předpisů a administrativního postupu byla pro dovoz léčiv pro osobní potřebu do Francie vyžadována licence. Evropskému soudnímu dvoru (dále jen „ESD“) byly předloženy k posouzení tři situace.

V prvním případě podléhal licenci dovoz ve Francii již povolených léčiv pro osobní potřebu, jenž byl realizován jinak než osobní přepravou. Francouzská vláda argumentovala tím, že tento požadavek představoval jednak nejistou praxi a jednak se týkal pouze 1 % všech dovozů. ESD však rozhodl, že uvedené okolnosti – Francie tuto praxi nepopírala – nemají na existenci omezení, a tudíž ani na porušení komunitárních právních předpisů žádný vliv.

Druhý případ se dotýkal dovozu homeopatických léčiv registrovaných v jiném členském státě EU, nikoliv však ve Francii, a to opět pro osobní potřebu, nikoliv však osobní přepravou. ESD nejprve uvedl, že ochrana lidského zdraví je obecně považována za legitimní důvod pro omezení volného pohybu zboží. V posuzovaném případě se dovozní povolení vztahovalo na homeopatické výrobky, které spadají pod článek 7(1) Směrnice 92/73/EEC ze dne 22. září 1992, rozšiřující působnost směrnic 65/65/EEC a 75/319/EEC o sblížení zákonů, právních předpisů a správní praxe týkající se léčiv a stanovující další ustanovení pro homeopatická léčiva (ÚV L 297 [1992], str. 8), který je nyní obsažen v článku 13 Směrnice 2001/83 ze dne 6. listopadu 2001, o kodexu Společenství týkajícím se léčivých přípravků určených pro lidi (ÚV L 311 [2001], str. 67), a jehož úkolem je zajištění, aby obsah účinné látky v této kategorii homeopatických léčiv garantoval jejich bezpečnost. ESD tudíž dospěl k závěru, že francouzská vláda neposkytla dostatečné zdůvodnění pro ospravedlnění omezení volného pohybu těchto léčiv z důvodu ochrany lidského zdraví.

Třetí situace se týkala dovozu léčiv pro osobní potřebu, které narozdíl od členského státu EU,

KOCIÁN
ŠOLC
BALAŠTIK
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Prague Main Office

Jungmannova 24, 110 00 Prague, Czech Republic
tel.: +420 / 224 103 316, facsimile: +420 / 224 103 234
e-mail: ksbrpraha@ksb.cz

Karlovy Vary Office

Na Vyhlience 53, 360 21 Karlovy Vary, Czech Republic
tel.: +420 / 353 225 996, facsimile: +420 / 353 227 781
e-mail: ksbnkv@ksb.cz

Brussels Office

36, avenue d'Auderghem, 1040 Brussels, Belgium
telephone: +32 / 223 032 15, facsimile: +32 / 223 033 47
e-mail: brussels@ksb.cz

kde byly zakoupeny, nebyly povoleny ve Francii. Členské státy EU jsou sice v tomto konkrétním případě oprávněny požadovat dovozní povolení, Komise však posoudila proces udělování dovozních povolení jako odporující principu proporcionality z důvodu nepřístupnosti, nepřiměřené délky jeho trvání a též z důvodu, že se vztahuje i na některá léčiva, která ve vztahu k veřejnému zdraví nepředstavují žádné riziko.

ESD v první řadě poznamenal, že na léčiva, která jsou dovážena pro osobní potřebu a osobní přepravou, se posuzované francouzské předpisy nevztahují. Dále uvedl, že stejná pravidla platí na dovoz léčiv pro osobní potřebu (avšak nikoliv osobní přepravou) a obchodní účely. ESD uzavřel konstatováním, že opatření přijatá Francií nejsou ve vztahu ke sledovanému účelu proporcionální, a že Francie se tudíž dopustila porušení komunitárních právních předpisů tím, že nepřijala méně omezující opatření.

ROZSAH POŽADAVKŮ K PROKÁZÁNÍ PORUŠENÍ KOMUNITÁRNÍHO PRÁVA ČLENSKÝM STÁTEM EU

Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-287/03 – Evropská Komise v. Belgie, ze dne 12. května 2005

Tento rozsudek Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“) se týká žaloby Komise vůči Belgii pro porušení článku 49 Smlouvy ES upravujícího volný pohyb služeb. Komise namítala, že způsob, jakým je zákaz spojené nabídky („*linked offer*“) obsažený v belgickém právu aplikován, představuje překážku volnému pohybu služeb. Komise zejména tvrdila, že v důsledku aplikace uvedených pravidel je vstup na belgický trh obtížnější pro zahraniční subjekty. Žaloba Komise se však nesoustředila na vlastní ustanovení belgického práva, nýbrž na způsob jejich aplikace.

Rozhodnutí je pak zajímavé především tím, že shrnuje požadavky, které musí Komise splnit, aby prokázala porušení komunitárního práva členským státem EU.

ESD nejprve rekapituluje stávající judikaturu, podle níž leží důkazní břemeno při prokazování porušení komunitárního práva členským státem EU na Komisi. ESD dále rozlišuje mezi případy, kdy jsou komunitární právní předpisy porušeny národními předpisy nebo kdy je porušení důsledkem jejich aplikace. V druhém případě pak ESD uvádí, že: „nesplnění povinností lze založit pouze na základě dostatečně podložených a detailních důkazů o domnělém jednání národních orgánů a/nebo soudů, jež je přičitatelné

danému Členskému státu“ (odst. 28 rozsudku).

ESD dále potvrdil, že administrativní praxe může být porušením komunitárních právních předpisů, pouze pokud je „do určité míry soustavné a obecné povahy“. V daném případě vzal ESD v úvahu, že Komise se spolehla pouze na jednu stížnost, aniž by prokázala, že aplikace belgických předpisů byla „diskriminační a nepřiměřená“. Komise zejména neposkytla ESD doslovnou citaci rozhodnutí belgického soudu, na které ve svém návrhu odkazovala.

Je jen velmi obtížné určit dopad tohoto rozsudku na budoucí postup Komise. Zdá se však, že tento rozsudek vedl Komisi k přezkoumání probíhajících případů, co se týče počtu stížností a důkazů, na nichž jsou založeny.

ZÁSADA ROVNÉHO ZACHÁZENÍ S MUŽI A ŽENAMI, PRAVIDLA JEJICH ROVNÉHO ODMĚŇOVÁNÍ

Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-191/03 – North Western Health Board v. Margaret McKenna, ze dne 8. září 2005

Předmětem tohoto řízení je spor mezi společností North Western Health Board a její zaměstnankyní, paní McKenna, ohledně výše odměny, kterou pobírala během nepřítomnosti v práci v důsledku nemoci související s jejím těhotenstvím, a započtení této doby nepřítomnosti v práci do maximálního celkového počtu dní placené nemocenské, na niž má zaměstnanec za stanovené období nárok podle plánu pro platby nemocenské přijatého zaměstnavatelem.

Podstatou sporu bylo tvrzení paní McKenna, že se v rozporu se Směrnicí 76/207, která upravuje realizaci zásad rovného zacházení s muži a ženami, pokud jde o pracovní podmínky, o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání, ze dne 9. února 1976 (ÚV L 39 [1976], str. 40), stala obětí diskriminace, poněvadž k její nemoci související s těhotenstvím bylo přistupováno jako k „běžné“ nemoci a doba její nepřítomnosti v práci byla započtena do jejího celkového nároku na nemocenskou. Paní McKenna dále argumentovala tím, že zkrácení její odměny na polovinu po dobu, během níž měla nárok na odměnu v plné výši, je nerovným zacházením v oblasti odměňování, které je v rozporu s článkem 141 Smlouvy ES a Směrnicí 75/117, která upravuje sblížení právních předpisů v oblasti uplatňování zásady rovného odměňování za práci pro muže a ženy, ze dne 10. února 1975 (ÚV [1975] L 45, str. 19).

KOČIÁN
ŠOLC
BALAŠTIK
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Prague Main Office

Jungmannova 24, 110 00 Prague, Czech Republic
tel.: +420 / 224 103 316, facsimile: +420 / 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz

Karlovy Vary Office

Na Vyhliďce 53, 360 21 Karlovy Vary, Czech Republic
tel.: +420 / 353 225 996, facsimile: +420 / 353 227 781
e-mail: ksbkv@ksb.cz

Brussels Office

36, avenue d'Auderghem, 1040 Brussels, Belgium
telephone: +32 / 223 032 15, facsimile: +32 / 223 033 47
e-mail: brussels@ksb.cz

Evropský soudní dvůr (dále jen „ESD“) nejprve zjistil, že předmětný plán, podle něhož dochází ke snížení odměny, případně k úplnému vyčerpání nároku na odměnu, funguje automaticky na základě aritmetického součtu dní nepřítomnosti v práci z důvodu nemoci. Takový plán, který působí shodně vůči ženám trpícím nemocemi souvisejícími s těhotenstvím a ostatním zaměstnancům trpícím nemocemi, které s těhotenstvím nesouvisí, spadá pod článek 141 Smlouvy ES a Směrnici 75/117.

Po následném podrobném posouzení dalších komunitárních právních předpisů ESD uvedl, že zaměstnankyně:

(i) nemůže být z důvodu jejího stavu propuštěna z práce během mateřské dovolené ani před nástupem na mateřskou dovolenou z důvodu nemoci související s těhotenstvím, která nastala před začátkem mateřské dovolené,

(ii) může být v oprávněných případech propuštěna z práce z důvodu nemoci související s těhotenstvím nebo porodem, jež nastala po skončení mateřské dovolené,

(iii) může být v oprávněných případech podrobena snížení odměny během mateřské dovolené nebo po jejím skončení z důvodu nemoci související s těhotenstvím nebo porodem, která nastala po skončení mateřské dovolené.

ESD dále potvrdil, že podle článku 141 Smlouvy ES a Směrnice 75/117 nejsou za diskriminaci na základě pohlaví považovány následující případy:

(i) pravidlo plánu pro platby nemocenské, podle něhož u zaměstnankyň nepřítomných v práci před nástupem na mateřskou dovolenou z důvodu nemoci související s jejich těhotenstvím a u ostatních zaměstnanců nepřítomných v práci z důvodu jakékoli jiné nemoci dochází ke snížení odměny, pokud nepřítomnost přesahuje určitou dobu za předpokladu, že zaměstnankyně mají stejné postavení jako zaměstnanci, kteří nejsou přítomni v práci z důvodu nemoci, a výše odměny není tak nízká, aby narušila cíl chránit těhotné zaměstnankyně;

(ii) pravidlo plánu pro platby nemocenské, podle něhož lze započít nepřítomnost v práci z důvodu nemoci do maximálního celkového počtu dní placené nemocenské, na niž má zaměstnanec za stanovené období nárok, bez ohledu na to, zda se jedná o nemoc související s těhotenstvím či nikoliv, avšak pouze za předpokladu, že započtení nepřítomnosti v práci z důvodu

nemoci související s těhotenstvím nebude mít za následek, že zaměstnankyně bude po dobu své nepřítomnosti v práci po skončení mateřské dovolené pobírat v důsledku uvedeného započtení nižší odměnu než je minimální částka, na kterou by měla nárok během nemoci, která nastala v těhotenství.

KONCESE NA PROVOZOVÁNÍ SLUŽEB VEŘEJNÉHO PLYNOVODU - VÝKLAD ČLÁNKŮ 43 A 49 SMLOUVY ES

Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-231/03 – Consorzio Aziende Metano (Coname) v. Commune di Cingia de'Botti, ze dne 21. července 2005

Předmětem tohoto řízení je spor mezi společností *Consorzio Aziende Metano (Coname)* a obcí *Cingia de' Botti (Comune di Cingia de' Botti)* ohledně udělení koncese na poskytování služeb správy, distribuce a údržby zařízení na rozvod metanu ze strany uvedené obce společnosti *Padania Acque SpA*. Na tomto místě je vhodné zmínit, že kapitál společnosti *Padania Acque SpA* pocházel převážně z veřejných zdrojů, včetně 0,97% podílu drženého uvedenou obcí, a dotčená koncese měla být udělena bez výběrového řízení.

Na proces udělování koncesí se nevztahují žádné směrnice upravující oblast veřejných zakázek a je tudíž nezbytné posoudit tuto otázku ve světle primárního komunitárního práva, a to zejména ve světle dvou základních svobod upravených Smlouvou ES, tj. svobody usazování a svobody poskytování služeb.

Vzhledem k výše uvedenému Evropský soudní dvůr (dále jen „ESD“) poukázal též na skutečnost, že získání uvedené koncese by mohlo být též v zájmu subjektu z jiného členského státu EU než z Itálie. Neprůhlednost udělení koncese však mělo za následek rozdílný přístup k domácím a k zahraničním subjektům, a to k újmě těch zahraničních. V takovém případě nemá zahraniční subjekt žádnou reálnou šanci svůj zájem o danou koncesi ani vyjádřit.

Nelze-li takovýto rozdílný přístup, který vyloučením všech subjektů z jiných členských států EU tyto subjekty poškozují, zdůvodnit objektivními okolnostmi, jedná se nepřímou diskriminaci na základě národnosti zakázanou články 43 a 49 Smlouvy ES.

ESD tudíž konstatoval, že články 43 a 49 Smlouvy ES brání tomu, aby obec udělila koncesi ke správě veřejných služeb distribuce plynu přímo společnosti s většinou veřejným kapitálem, na jejímž kapitálu má uvedená obec podíl ve výši 0,97 %, pokud toto udělení nesplňuje požadavky transparentnosti, které,

KOČIÁN
ŠOLC
BALAŠTÍK
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Prague Main Office

Jungmannova 24, 110 00 Prague, Czech Republic
tel.: +420 / 224 103 316, facsimile: +420 / 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz

Karlovy Vary Office

Na Vyhliďce 53, 360 21 Karlovy Vary, Czech Republic
tel.: +420 / 353 225 996, facsimile: +420 / 353 227 781
e-mail: ksbkv@ksb.cz

Brussels Office

36, avenue d'Auderghem, 1040 Brussels, Belgium
telephone: +32 / 223 032 15, facsimile: +32 / 223 033 47
e-mail: brussels@ksb.cz

aniž by s sebou nutně nesly povinnost vyhlásit veřejnou zakázku, jsou zejména s to umožnit, aby subjekt nacházející se na území jiného členského státu EU, než na kterém se nachází uvedená obec, měl přístup k informacím týkajícím se takové koncese předtím, než bude udělena, aby tento subjekt mohl v případě zájmu svůj zájem o získání koncese projevit.

SMĚRNICE O NEKALÝCH OBCHODNÍCH PRAKTIKÁCH

Směrnice 2005/29/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách uplatňovaných obchodními organizacemi vůči spotřebitelům na vnitřním trhu, kterou se mění a upravuje směrnice Rady 84/450/EEC, směrnice 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES Evropského parlamentu a Rady a nařízení (EC) č. 2006/2004 Evropského parlamentu a Rady (ÚV [2005] L 149) – (dále jen „Směrnice“)

Cílem Směrnice je sblížení právních předpisů členských států EU upravujících nekalé obchodní praktiky uplatňované obchodními organizacemi vůči spotřebitelům. Směrnice konstatuje, že právní předpisy členských států EU upravující nekalé obchodní praktiky vykazují zjevné odlišnosti, které mohou vést k narušení soutěže a mohou představovat překážky hladkému fungování vnitřního trhu. Takové rozdíly mohou vyvolat nejistotu, které národní předpisy platí, a vytvořit tak bariéry s nepříznivým vlivem na podnikatele i spotřebitele, což může vést k nejistotě spotřebitelů a ztrátě jejich důvěry ve vnitřní trh.

Směrnice upravuje obchodní praktiky, které se přímo týkají vlivu na transakční rozhodování spotřebitelů ve vztahu k výrobkům (tj. zda koupit, zaplatit, ponechat si či zbavit se dotčeného výrobku). Nekalé obchodní praktiky jsou zakázány. Podle Směrnice existují v zásadě dvě kategorie nekalých obchodních praktik: (a) praktiky splňující znaky stanovené Směrnicí s tím, že tyto praktiky se posuzují případ od případu, a dále (b) praktiky uvedené v příloze č. I Směrnice, které jsou zakázané bez ohledu na znaky uvedené v písm. (a) výše.

Obchodní praktiky se podle kritérií Směrnice považují za nekalé, pokud jsou v rozporu s požadavky na odbornou péči a podstatným způsobem narušují ekonomické chování průměrného spotřebitele. Obchodní praktiky jsou zejména nekalé, pokud jsou podle kritérií Směrnice klamavé nebo agresivní.

Klamavé obchodní jednání obsahuje nesprávné informace, což způsobuje jeho nedůvěryhodnost nebo jiným způsobem uvádí

průměrného spotřebitele v omyl v otázkách, které jsou způsobilé ovlivnit jeho ekonomické chování, zejména existence a povaha výrobku, jeho hlavní charakteristiky, rozsah závazků obchodníka ohledně daného výrobku atd. Klamavé obchodní jednání dále představuje uvedení na trh výrobku, který může vyvolat záměnu s jinými výrobky, obchodními známkami, obchodními označeními nebo jinými rozlišujícími prvky soutěžitelů, a též nesplnění závazků uvedených v pravidlech jednání, kterými se příslušný obchodník zavázal řídit.

Obchodní praktiky budou dále považovány za klamavé, jestliže v jejich rámci nebudou spotřebiteli poskytnuty informace, které v uvedeném kontextu potřebuje, aby mohl učinit kvalifikované rozhodnutí, v důsledku čehož tento spotřebitel přijme rozhodnutí, které by jinak nepřijal. Zavádějícím neposkytnutím informací se též rozumí vynechání skutečností, které jsou pro nákup daného výrobku podstatné, např. hlavních charakteristik výrobku, totožnost obchodníka, uvedení ceny včetně daní, platební a dodací podmínky atd., přímo v příslušné ofertě.

Dalším druhem nekalých obchodních praktik jsou agresivní obchodní praktiky, které výrazně snižují svobodu volby či jednání průměrného spotřebitele, čímž ho nutí učinit rozhodnutí, které by jinak neučinil. Tyto praktiky zahrnují obtěžování, nátlak, fyzickou sílu nebo nepatřičný vliv.

Příloha č. I Směrnice stanoví, že nekalými praktikami jsou bez ohledu na kritéria stanovená v textu Směrnice, mimo jiné též (i) klamavá reklama (tzn. nabídka zboží za určitou cenu bez sdělení existence přiměřených důvodů, které mohou obchodníka vést k závěru, že nebude schopen tyto výrobky nabídnout za uvedenou cenu a v množství, jež odpovídá rozsahu reklamy a nabízené ceny), (ii) nepravdivé prohlášení, že výrobek bude k dostání pouze po velmi omezenou dobu, které má vést k okamžitému rozhodnutí a jež zbavuje spotřebitele možnosti učinit kvalifikované rozhodnutí, nebo (iii) stálý a nechtěný nátlak prostřednictvím telefonu, faxu, elektronické pošty nebo jiných médií s výjimkou, kdy to za účelem vynucení smluvních závazků umožňují národní právní předpisy.

Všechny členské státy EU jsou povinny přijmout nezbytná opatření, která zajistí dostatečné prostředky pro boj s nekalými obchodními praktikami. Tyto prostředky musí zahrnovat možnost spotřebitele čelit nekalým obchodním praktikám soudní žalobou nebo možnost řešit je ve správním řízení. V tomto

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Prague Main Office

Jungmannova 24, 110 00 Prague, Czech Republic
tel.: +420 / 224 103 316, facsimile: +420 / 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz

Karlovy Vary Office

Na Vyhliďce 53, 360 21 Karlovy Vary, Czech Republic
tel.: +420 / 353 225 996, facsimile: +420 / 353 227 781
e-mail: ksbkv@ksb.cz

Brussels Office

36, avenue d'Auderghem, 1040 Brussels, Belgium
telephone: +32 / 223 032 15, facsimile: +32 / 223 033 47
e-mail: brussels@ksb.cz

ohledu musí být příslušný soud nebo správní orgán oprávněn nařídit jejich zastavení nebo je zakázat ještě před tím, než k nim dojde, pokud je zřejmé, že budou uplatněny, a to bez nutnosti prokazovat vzniklou újmu, škodu či úmysl na straně obchodníka. Takové rozhodnutí musí být vydáno ve zrychleném řízení buď s prozatímními nebo s konečnými účinky. Jednotlivé členské státy EU jsou dále povinny stanovit pokuty za porušení národních předpisů přijatých při implementaci Směrnice. Členské státy EU též mohou svěřit národním soudům pravomoc nařídit zveřejnění rozhodnutí o zastavení/zákazu nekalého obchodního jednání a též zveřejnění opravného prohlášení.

Směrnice nabyla účinnosti 12. června 2005 a všechny členské státy EU jsou povinny přijmout opatření k její transpozici do 12. července 2007 tak, aby tato opatření mohla být aplikována nejpozději od 12. prosince 2007. Směrnice platí pro všechny státy Evropského hospodářského prostoru.

KOCIÁN

ŠOLC

BALAŠTÍK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Prague Main Office

Jungmannova 24, 110 00 Prague, Czech Republic
tel.: +420 / 224 103 316, facsimile: +420 / 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz

Karlovy Vary Office

Na Vyhliďce 53, 360 21 Karlovy Vary, Czech Republic
tel.: +420 / 353 225 996, facsimile: +420 / 353 227 781
e-mail: ksbkv@ksb.cz

Brussels Office

36, avenue d'Auderghem, 1040 Brussels, Belgium
telephone: +32 / 223 032 15, facsimile: +32 / 223 033 47
e-mail: brussels@ksb.cz